

PAPER DETAILS

TITLE: PIYANO ÖGRETİMİNDE CARL CZERNY OP.599 VE JEAN-BAPTISTE DUVERNOY
OP.176 METODLARINDA YER ALAN ETÜDLERİN KLASİK DÖNEM SONATIN İCRALARINA ETKİ
DURUMU*

AUTHORS: Feride Deniz OGAN,Aytekın ALBUZ

PAGES: 397-426

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/200579>

PİYANO ÖĞRETİMİNDE CARL CZERNY OP.599 VE JEAN-BAPTİSTE DUVERNOY OP.176 METODLARINDA YER ALAN ETÜDLERİN KLASİK DÖNEM SONATİN İCRALARINA ETKİ DURUMU*

Feride Deniz OĞAN**

Aytekin ALBUZ***

ÖZET

Bu araştırmanın amacı başlangıç piyano öğretimi sürecinde sıkça kullanılan Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 Metodlarında Yer Alan Etüdlerin, Klasik Dönem Sonatin İcralarına etki düzeyinin ne ölçüde olduğunu incelemektir. Araştırmada ön test ve son test gerçek deneysel desene dayalı karışık desenler modeli kullanılmış olup; araştırmanın çalışma grubunu, H.Ü. Ankara Devlet Konservatuvarı'nda yardımcı piyano dersi alan İlköğretim altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf 10 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma grubu, random (basit seçkisiz yöntem) yöntemi yoluyla seçilmiş ve 6 haftalık süreçte öğrenci performansları video ile kayıt altına alınmıştır. Deney öncesinde hazırlanan ölçek aracılığıyla 1. hafta her iki gruba ön-test uygulanmış, bu süreçte Klasik Dönem Sonatin'i olan, M.Clementi'ye ait Op.36,No:2 I. bölüm çaldırılarak; grupların teknik ve müzikal becerilerinin düzeyleri tespit edilmiştir. Çalışma süreci içerisinde ise uzman görüşü çerçevesinde 2. haftadan itibaren 4 haftalık süreçte birinci gruba C.Czerny' den seçilmiş birbiriyle eş değer üç etüt (No: 30, 36 ve 68) yanı sıra ikinci gruba da J.B.Duvernoy' dan eş değer üç etüt (No: 17, 18 ve 23) tespit edilerek çalıştırılmış ve ardından hem belirlenen etütler, hem de Clementi Sonatin (Op. 36, No: 2, I. Bölüm) üzerinde tekrarlı ölçümler yapılmıştır. Son olarak 6. hafta içerisinde çalışma gruplarında geline noktaıı tespit etme açısından son test uygulanmış ve 3 uzman tarafından yapılan

* İlgili araştırma 2013-2014 Eğitim -Öğretim yılı Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müzik Eğitimi ABD'nda yapılan Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

** Öğr. Gör. Gazi Osmanpaşa Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi ABD deniz_katitas@hotmail.com

*** Prof. Dr. Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi ABD aalbu@ gmail.com

değerlendirmelerden elde edilen veriler karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Piyano, etüd, metod, sonatin, Czerny, Duvernoy, Clementi

THE EFFECT OF THE ETUDES IN CARL CZERNY OP. 599 AND JEAN BAPTISTE DUVERNOY OP. 176 METHODS USED IN PIANO TEACHING TO CLASSICAL PERIOD SONATINA

ABSTRACT

The aim of this research is to analyze the effect of classical period sonatina of CARL CZERNY OP.599 and JEAN-BAPTISTE DUVERNOY OP.176 METHODS which are widely used in piano teaching process. In the research, pretest-posttest experimental design was used and as the research group H.U. Ankara State Conservatory, 6th, 7th and 8th grade 10 students were included. Research group was chosen by random method and students' performances were recorded during the 6-week period. Via the scale prepared before the experiment, the pretest was applied to both groups and during this period students were made to play Op.36 and No:2 by M. Clementi and groups's technical and musical talent level were determined. During the research, according to an expert's remark, in the 4-week period beginning from the 2nd week students played C.Czerny's three equivalent etudes (No: 30, 36 ve 68) and the second group played J.B. Duvernoy's three equivalent etudes (No: 17, 18 ve 23) and then Clementi Sonatin (Op. 36, No: 2, 1st part) with the other etudes were played and repeatable evaluations were done. Finally, in order to analyze the point arrived the post test was applied and the data taken from different experts were analyzed. While giving the results in tables, average, standard deviation and median value were also calculated.

Keywords: Piano, etude, method, sonatina, Czerny, Duvernoy, Clementi

1.GİRİŞ

Eski zamanlardan bu yana insan ve toplum yaşantısında önemli bir yer tutan müzik, kültürler ve medeniyetler arası hem ortak bir dil, hem de duygu aktarım aracı olarak büyük rol oynamıştır.

"Mesleki müzik eğitimi, müzik alanının bütününü, bir kolunu ya da dalını, o bütün, kol yada dal ile ilgili bir işi meslek olarak seçen, seçmek

isteyen, seçme eğilimi gösteren, seçme olasılığı bulunan yada öyle görünen, müziğe belli düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup, dalın, işin yada mesleğin gerektirdiği müziksel davranışları ve birikimi kazandırmayı amaçlar. Müzik sanatçılığı eğitimi (bestecilik eğitimi, seslendiricilik/yorumculuk eğitimi), müzikbilimcilik eğitimi, müzik öğretmenliği (eğitimciliği) eğitimi, müzik teknolojisi eğitimi, mesleki müzik eğitiminin başlıca dallarını (kollarını) oluşturur” (Uçan, 2005: 32).

Mesleki müzik eğitimi, müziği meslek olarak seçen, müzik alanının bütününde veya belli bir dalında uzmanlaşmak isteyen, müziği meslek olarak seçebilmek için belli düzeyde yeteneği olan bireylere verilen eğitim olup amacı mesleki müziksel davranışları ve birikimi kazandırmaktır. Ülkemizdeki mesleki müzik eğitimi, Anadolu Güzel Sanatlar Liseleri Müzik Bölümleri’nde, Konservatuvarlar’da, eğitim fakültelerine bağlı Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalları’nda ve özel müzik eğitimi kurumlarında gerçekleştirilmektedir. Mesleki çalgı eğitimi, bireyin yaşantısında müzik eğitiminin getirdiği disiplin ile paralel bir disiplin anlayışı kazandıran, mesleki müzik eğitiminin çok önemli bir boyutudur. Piyano eğitimi ise bu anlayışı daha farklı alanlara taşıyan özel bir disiplindir. Bu ders öğrencinin aldığı genel müzik eğitimi içerisinde çok sesliliği yaşayabilmesi, duyabilmesi ve uygulayabilmesini sağlayan gerekli davranışların kazanıldığı ve müziği kendisinin yaparak yaşadığı bir süreçtir (Özer, 2010: 9, 11).

Mesleki çalgı eğitiminin bir başka boyutunu oluşturan piyano, “Çalgı olarak her tür ve yoğunluktaki çoksesliliğin elde edilebileceği, gelişimini tamamlamış tartışmasız tek çalgıdır” (Kıvrak, 2003: 210). Müzik eğitimi kurumlarında verilen çalgı eğitiminin önemli bir dalını piyano eğitimi oluşturmaktadır. Piyano, özelliklerinden dolayı müzik eğitiminin temel ve müzik eğitimi kurumlarının pek çoğunda zorunlu yardımcı çalgı olarak yer almaktadır.

“Piyano eğitimi ve öğretimi, müzik eğitimi programının temelini oluşturur. Piyano dersi alan öğrencilerin kulak eğitimi, çok sesli duyuları ve tonal duyguları gelişir” (MEB, 2006: 7).

“Piyano eğitimi, çalgıyı seslendirmek için bireyin davranışlarında müzikal, teknik ve estetik nitelikli yeni davranışlar kazandırmak amacıyla uygulanan sürecin tümü olarak nitelendirilebilir” (Yılmaz, 2006: 584).

“İnsanın sanat eğitimi araçlarından biri olan piyano öğretimi, her enstrüman gibi özgün teknik, yöntem ve kuralların uygulanmasıyla başarılı sonuçlar verir. Her öğretim yönteminin geliştirilebilir olması dayandığı ana yetinin özelliklerinin bilinmesi ve geliştirilme olanaklarının tanınmasına bağlıdır” (Uzun, 2006: 10).

Piyano öğretimi sürecinde, öğretici öğrenciye bir eseri çalmayı öğretirken, önce eseri birkaç kez çalar, eseri oluşturan alt becerileri tanımlar ve alt becerileri de bütünüyle gösterir. Daha sonra, çalma esnasındaki temel noktalara dikkat çeker. Örneğin elin pozisyonunun ve parmak tekniğinin ne şekilde olması gerektiği, kol ve parmaklardaki hangi kasların kullanılacağı, vb. Bunlar uygulandıktan sonra beceri öğretmen tarafından tekrarlanır. Sonrasında öğrenciye, piyano çalma becerisini oluşturan temel davranışlardan en basiti yaptırılır. Doğru yapılan davranış pekiştirilir. Bir sonraki aşamada öğrenciden beceriyi bir bütün olarak göstermesi istenir. Beceriyi gösterirken eğer hata varsa düzeltilir. Sonra öğrenciden beceriyi yeniden sergilemesi istenir bu esnada öğretici, öğrenciyi iyi bir şekilde gözlemler. Öğrenci, eseri çalmayı bitirdikten sonra, dönüt, düzeltme ve pekiştireç verir. En son aşamada ise, öğrencinin beceriyi kendi kendine yapmasını ister. Öğrenciye çalma sırasında herhangi bir şekilde müdahalede bulunmaz. Öğrencinin beceriyi tek başına göstermesini sağlar. Öğrenci, beceri gelişinceye kadar tekrarlar yaparak, iyi bir seviyeye ulaşır (Uzun, 2006: 11).

“Müzik tarihi açısından piyanonun gelişim sürecine bakılacak olursa, “18.yy’ın ikinci yarısından, J.S.Bach’ın ölüm tarihi 1750’den başlayarak Ludwig van Beethoven’ın ölüm tarihi 1827’ye kadar geçen dönem, Klasik çağ olarak tanımlanır. Klasik çağ, operada Gluck’un devrimi, Haydn, Mozart ve genç Beethoven’ın müziğe sundukları yeni solukla tanınır. Orkestra ailesinin kurulduğu, senfonik yapıtların filizlendiği, piyanonun sesini duyurmaya başladığı, müzik yapısında dengenin, biçimin iyice sağlamlaştığı; sonatın, kuartetin yalın bir anlatımla geniş halk kitlelerine seslendiği ve her zaman geçerli olan müziğin bestelendiği çağdır. Belki müzikte klasik dönem yerine Klasik Stil’den, söz etmek daha doğru olacaktır. Çünkü günümüze dek hiç güncelliğini yitirmeyen bu biçimi her dönem işleyen besteciler olmuştur.

Formal açıdan, “Klasik dönemle gelişme gösteren en önemli çalgı müziği biçimi sonattır. Sonat, klasik dönemin en önemli çalgı müziği biçimidir. Sonat biçimi senfoni, konçerto ve oda müziğinde de kullanılmıştır. Klasik sonat biçimi 3 veya 4 bölümden oluşur: Genelde her bölüm kendi içinde, serim, geliştirme ve yeniden-serim (exposition-development-reexposition) kurgusundadır, bölümler çabuk-yavaş-çabuk temposundadır. İlk bölümde temayı oluşturan malzeme karşıt armonilerle sunulur. İkinci bölüm bir lied havasında olup aynı malzemeye yeni temalar eklenerek değişik yoğunluk kazanır. Üçüncü, özetleme bölümü, birincinin yinelenmesidir” (İlyasoğlu, 1994: 25, 27).

1.1. Problem Durumu

Genelde çalgı, özelde piyano eğitiminde, kullanılan materyaller açısından zenginleştirilmesinin öğrencilerin çalgıya ilişkin becerilerini geliştirdiği, müzikal duyum ve yorumlama düzeylerini olumlu yönde etkilediği bilinmektedir.

“Materyaller bakımından, sonatinler ve sonatlar, piyano eğitiminde kullanılan parçalardır. Sonatlar, her açıdan, yaygın olarak bilinen, öğretilen ve üzerlerinde çok kapsamlı araştırmalar ve çalışmalar yapılan eserlerdir. Piyano edebiyatının en önemli eserleri arasında yer alan sonatların her yönüyle doğru ve etkili bir biçimde çalınabilmesi, bir önceki adım olan sonatinlere teknik, müzikalite ve form açılarından gereken önemin verilmesiyle mümkün olabilir. Sonatinle sonat arasında, form açısından çok belirgin bir fark yoktur. Zaten, ilk olarak 1643’te “sonetta” biçimiyle ortaya çıkmış olan sonatin sözcüğü, “küçük sonat” anlamına gelmektedir” (Eroğlu, 2004: 2).

Sonat, birbirini izleyen çeşitli özelliklerde üç ya da dört bölümden oluşturulmuş, çalgı müziği eseridir. “Sonat” kelimesi, seslendirmek, çalmak anlamında olan Latince “sonare” sözünden gelmektedir. Vaktiyle çalgı eserine, “çalınarak oluşturulan eser” anlamında “Sonata veya Sonate” adı verilirdi. 16.yy’ın sonlarına doğru birçok İtalyan bestecileri çalgılarıyla çalınacak ses müziği parçalarına “Canzona da sonar” diyorlar ve eserlerinin başlıklarında Sonate kelimesini çeşitli şekillerde kullanıyorlardı. 1700 yıllarına doğru sonat sözcüğünün anlamı tamamiyle yerleşmeye başlayınca kadar bu deyim her çeşit parçalara ya da parçalar topluluğuna uyarlanmıştır. Piyano (klavsen) sonatı, Johann Kuhnau (1660-1722) ile başlamaktadır. Kuhnau’dan sonra D. Scarlatti (1685-1757) sonatın gelişiminde rol oynamıştır. Barok çağı sonatlarında tek tema hakimiyeti vardır. Ancak J.S. Bach, D. Scarlatti, Pergolese ve Leclair’in bazı eserlerinde iki fikrin işlendiği görülür. Mannheim beste okulundan Stamitz, Richter ve Carl Philipp Emanuel Bach, 18. yy’ın ortalarına doğru iki zıt tema üzerine sonat yazma safhasını hazırlamışlardır ve nihayet klasik dönemde sonat formu, zıt iki tema üzerinde kurulmuştur. Haydn, Mozart ve Beethoven’le en mükemmel derecesine ulaşan bu form, esasta aynı kalarak hükmünü günümüze kadar devam ettirmiştir (Cangal, 2010: 137).

Piyano öğretiminde kullanılan önemli materyaller arasındaki bir diğer öge ise etütlerdir. Teknik anlamda gelişimi sağlayan etütler, güçlük düzeyi, amacı, uygulanma biçimi itibarıyla piyano öğretimi sürecinde oldukça etkin bir şekilde kullanılmaktadır.

Etüt, çalıcının teknik kabiliyetini geliştirmek amacıyla tasarlanmış ve genellikle bir motif veya figür üzerine yazılmış enstrüman parçasıdır.

Pamir'e göre ise "Etüt, çeşitli teknik güçlükleri alıştırmalardan daha büyük biçimler içinde işleyen müzik yapıtıdır. Piyano repertuarında etüt kavramının ilk olarak 18.yy'ın başlarında kullanılmaya başlandığını görmekteyiz. Francesco Durante'nin "Sonata per cembalo divisi in studii e divertimenti"(1737), Domenico Scarlatti'nin "30 Essercizii per Gravicembalo"(1738 ve Johann Sebastian Bach'ın "Clavier-Übung"1731-1741), ilk etüt çalışmalarıdır diyebiliriz" (Öztürk, 2007: 242).

"Muzio Clementi, J.Baptist Cramer, J.Moscheles ve Carl Czerny'nin piyano alanında ilk metod özelliği olan örnek çalışma parçalarını içeren öğretim kitaplarının yayınlanmasıyla gelişim göstermektedir. Bu bestecilerin yazdıkları etütler günümüze kadar önemini korumuş ve piyano eğitiminin değişik aşamalarında değişik amaçlar için etkin olarak kullanılmaktadır" (Öztürk, 2007: 242).

"Etütler yazılma amacı itibarıyla çeşitli kategorilere ayrılmaktadır. Bu kategoriler içerisinde eğitim ve teknik gelişim amacıyla yazılmış olan etütlerin incelenmesi ise ayrı bir süreç olarak görülmektedir. Analiz yolu ile daha iyi tanınan etütlerin algılanışı ve benimsenmesi de kolaylaşır. Özellikle eğitim amaçlı etütlerin incelenmesi, analiz edilmesi ve bu gözden geçirme süreçlerinden faydalı çıkarımlarda bulunulması, şüphesiz sürece olumlu katkılar sağlayacaktır. Yeni bir parça öğreniliyorsa eserin müzikal öğeleri, biçimi, yazıldığı dönem gibi yapısal ve stil özelliklerinin anlatılması ile işe başlamak yararlı bir yaklaşım olur. Parçayı müzik öğeleri ve onları bütünleyen örüntüler açısından genel yönleriyle tanımak, öğrencinin o parça içerisindeki müzikal fikirleri anlamasına, basit çözümlemeler yapmasına yardımcı olacaktır" (Kurtuldu, 2009: 29).

Dolayısıyla, piyano çalma tekniği ve müzikal becerilerin gelişmesine önemli katkılar sağlayan sonatinlerin, eğitim amaçlı etüdler ile eş zamanlı çalıştırılarak, hem teknik, hem de yorum açısından gelişim sağlaması mümkün olacaktır.

1.1.1. Problem Cümlesi ve Alt Problemler

Piyano öğretiminde Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 Metodlarında Yer Alan Etüdlerin Klasik Dönem Sonatin İcralarına Etkisi Ne Düzeydedir?

Araştırmanın genel problemi doğrultusunda, aşağıda yer alan alt problemlere cevap aranmıştır. Bu alt problemler şunlardır:

1. Piyano öğretiminde Carl Czerny Op.599 metodunda yer alan etüdlerin klasik dönem sonatin icralarına etkisi nasıldır?

2. Piyano öğretiminde Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 metodunda yer alan etüdlerin klasik dönem sonatin icralarına etkisi nasıldır?

3. Piyano öğretiminde Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 metodlarında yer alan etüdlerin sonatin icralarına etki durumlarının karşılaştırmalı analiz sonucu nedir?

1.2. Amaç

Bu araştırmada, başlangıç piyano öğretimi sürecinde sıkça kullanılan Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy metodlarında yer alan etüdlerin, klasik dönem sonatin icralarına etki düzeyinin ne ölçüde olduğunun saptanması amaçlanmıştır.

1.3. Önem

Çek asıllı, piyanist, besteci Carl Czerny ve Fransız piyanist, besteci Jean-Baptiste Duvernoy 19.yy'ın en önemli piyano eğitimcilerindendir. Dolayısıyla piyano öğretiminde sıklıkla kullanılmakta olan söz konusu bestecilere ait "Carl Czerny Op.599" Metodu ile "Jean-Baptiste Duvernoy Op.176" Metodlarının önemi de çok büyüktür. Bu bakımdan; ilgili metodlarda yer alan etüdlerin, piyano öğretiminde klasik dönem sonatin icralarına etki durumu ele alınmış ve piyano öğretiminde farklı etüt kitaplarının klasik dönem sonatinlerine olan etkisi ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Piyano öğretiminde başarıya ulaşılabilmesi için, başlangıç seviyesinde kullanılan etüt ve sonatinlerin teknik ve müzikal incelenmesi ve olabildiğince eş zamanlı çalıştırılması gerekmektedir. Ancak bu konu ile ilgili araştırmalardan elde edilen sonuçlara göre, teknik çalışma ve etüt çalışmaları yapmayan öğrencilerin, düzenli bir şekilde etüt ve teknik çalışma yapan öğrencilere göre uygulamalarda yetersiz kaldıkları görülmüştür. Bu duruma yönelik olarak piyano öğrencilerinin hem müzikal hem de teknik anlamda başarıya ulaşabilmeleri için, sonatin ve sonat çalışmalarından önce teknik ve etüt çalışmalarının anlamlı bir etkisi olabileceği tahmin edilmiştir. Teknik ve müzikal açıdan incelenmek ve icrasının geliştirilmesi üzerine seçilmiş olan klasik dönem sonatini için seçilmiş etütlerin içerisinde sıklıkla arpej ve gam gibi teknik pasajlar yer almıştır, ton ve kalıp bakımından eşzamanlı çalıştırılması performans bakımından daha da başarılı olunabileceği düşünülmüştür. Aynı zamanda düzey olarak değerlendirildiğinde seçilen etütlerin hem müzikal hem de teknik anlamda birbirleriyle uyumlu olması, etüt seçimlerinde etkili olmuştur.

1.4. Sınırlılıklar

Bu çalışma aşağıda belirtilen hususlarla sınırlıdır.

1. H.Ü. Ankara Devlet Konservatuvar'ı yardımcı piyano dersi alan ilköğretim 6, 7 ve 8. sınıflarındaki 10 öğrenci ile,
2. İlgili Metodlar olan "Carl Czerny Op.599 No:30, No:36, No:68 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 No:17, No:18, No:23" etüdleri ile,
3. Muzio Clementi Sonatin, Op. 36, No:2, I. Bölüm Allegretto ile,
4. Öğrencilerin temel teknik ve müzikal davranış örüntüsü ile,
5. Veri toplamaya yönelik hazırlanmış ölçme aracı ile,
6. Etüt ve eserler, piyanoda çalıştırılan etüt ve eserler içerisinde kullanılan teknik ve müzikal öğeler ile,
7. Ön test ve son test uygulamasına yönelik değerlendirme 3 uzman görüşü ile sınırlıdır.
8. Etüt ve eserlerin incelenmesinde, form ve armonik analizi kapsam dışı bırakılmıştır.

2. YÖNTEM

Bu bölümde; araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama araç ve teknikleri, verilerin analizi ve değerlendirilmesi aşamalarında yapılan çalışmalara ilişkin bilgiler yer almaktadır.

2.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırmada, ön test ve son test deneysel sürece dayalı karışık desenler modeli kullanılmıştır. "Karışık desenlerde, bağımlı değişken üzerinde etkisi incelenen en az iki bağımsız değişken vardır. Bunlardan biri farklı deneysel işlem koşullarını, diğeri ise deneklerin farklı zamanlardaki tekrarlı ölçümlerini tanımlar. Tekrarlı ölçümler, eşleşmiş gruplar kullanılarak elde edebileceği gibi, genelde uygulandığı üzere tüm koşulların aynı deneklere uygulanmasıyla da elde edilebilir" (Büyüköztürk, 2011: 210).

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu H.Ü. Devlet Konservatuvarı ve bu kurumda yardımcı piyano dersi alan ilköğretim altıncı, yedinci ve sekizinci sınıf piyano öğrencilerinden random (basit seçkisiz yöntem) yöntemiyle seçilmiş on kişi oluşturmuştur.

2.2.1. Araştırma Sürecine Dair C. Czerny'e İlişkin Olarak Aşamalara Yönelik Örnek İşleyiş Modeli

2. Hafta:

Şekil 1. C.Czerny No: 30 (Ölçü No: 1-8)

Tablo 1. C.Czerny No: 30 (Ölçü No: 1-8) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-8	Sağ ve sol el notanın üzerinde yazan bağlara uygun olarak çalıştırılmıştır. Sol elde uzun bağ üzerine sağ elde kısa bağlara dikkat edilerek, çift bağ çalışması yapılmıştır. Doğru el pozisyonu alması için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.
--------------	---

Şekil 2. C.Czerny No: 36 (Ölçü No: 1-8)

Tablo 2. C.Czerny No: 36 (Ölçü No: 1-8) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-8	Sağ ve sol el, notanın üzerinde yazan bağlara uygun olarak çalıştırılmış, doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.
--------------	--

Şekil 3. C.Czerny No: 68 (1-16)

Tablo 3. C.Czerny No: 68 (Ölçü No:1-16) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-16

Etüt içerisinde yoğun olarak verilmiş olan staccatolara ve aynı el pozisyonu içerisinde parmak numarası değişimlerine dikkat edilerek çalıştırılmıştır. Buna bağlı olarak artikülasyona dikkat ederek iki el beraber çift bağ çalışması yaptırılmıştır.

Şekil 4. M.C. Sonatin 1. Bölüm (2. Hafta)

Tablo 4. M.Clementi Sonatina 1.Bölüm Çalışma Süreci Basamakları (2. Hafta)

Ölçü no: 1-9	Sol eldeki uzun bağ üzerine, sağ elde kısa bağlara dikkat edilerek, çift bağ çalışması yapılmıştır. Doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir. Cümlelere dikkat ederek, ifade bağlarına özen gösterilmiştir.
Ölçü no:10-23	Sağ ve sol elde gelen akor, gam ve arpejlere çalışılmış, artikülasyona dikkat edilmiştir. Kabul edilebilir bir tempoda ritmi aksatmadan çalmasına özen gösterilmiştir.
Ölçü no:24-37	Sağ ve sol elde olan bağlar önce ayrı daha sonra çift el çalışılarak, ters bağlara dikkat edilmiştir. Doğru el pozisyonu alabilmesine için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.
Ölçü no:37-45	1 ve 9 numaralı ölçüler arasındaki çalışmalar tekrar edilmiştir.
Ölçü no:46-60	10 ve 23 numaralı ölçüler arasındaki çalışmaların aynısını uygulanmıştır.

2.2.2. Araştırma Sürecine Dair J.B. Duvernoy'a İlişkin Olarak Aşamalara Yönelik Örnek İşleyiş Modeli

2. Hafta

Şekil 5. J.B.Duvernoy No: 17 (Ölçü No:1-16).

Tablo 5. J.B.Duvernoy No: 17 (Ölçü No:1-16) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-16 Sağ el, notanın üzerinde yazan bağlara uygun olarak çalıştırılmıştır. Sol elde ki nota değerlerine son derece dikkat edilmiş, doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.

Şekil 6. J.B.Duvernoy No: 18 (Ölçü No:1-16)

Tablo 6. J.B.Duvernoy No: 18 (Ölçü No:1-16) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-16 Sağ ve sol el, notanın üzerinde yazan bağlara uygun olarak çalıştırılmıştır. Doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.

Şekil 7. J.B.Duvernoy No: 23 (Ölçü No:1-8)

Tablo 7. J.B.Duvernoy No: 23 (Ölçü No:1-8) Çalışma Süreci Basamakları

Ölçü no: 1-8 Sağ el notanın üzerinde yazan uzun bağa uygun olarak çalışılmıştır. Sağ elde uzun bağ üzerine, sol elde artüküle edilmiş notalara dikkat edilerek çift bağ çalışması yapılmıştır.

Şekil 8. M.C. Sonatin I. Bölüm (2. Hafta)

Tablo 8. M.C. Sonatin I. Bölüm Çalışma Süreci Basamakları (2. Hafta)

Ölçü no: 1-9	Sol eldeki uzun bağ üzerine, sağ elde kısa bağlara dikkat edilerek, çift bağ çalışması yapılmıştır. Doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir. Cümlelere dikkat ederek, ifade bağlarına özen gösterilmiştir.
Ölçü no: 10-23	Sağ ve sol elde gelen akor, gam ve arpejlere çalışılmış, artikülasyona dikkat edilmiştir. Kabul edilebilir bir tempoda ritmi aksatmadan çalmasına özen gösterilmiştir.
Ölçü no: 24-37	Sağ ve sol elde olan bağlar önce ayrı ellerle çalışılmış daha sonra çift el çalışılarak, ters bağlara dikkat edilmiştir. Doğru el pozisyonu alabilmesi için parmak numaralarına dikkat çekilmiştir.
Ölçü no: 37-45	1 ve 9 numaralı ölçüler arasındaki çalışmalar tekrar edilmiştir.
Ölçü no: 46-60	10 ve 23 numaralı ölçüler arasındaki çalışmalar tekrar edilmiştir.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmanın temellendirilebilmesi için öncelikle literatür taraması yapılarak konu ile ilgili kaynaklar toplanmış ve bir kısım nitel veriler elde edilmiştir. Yanı sıra araştırma çerçevesinde konu uzmanları ile görüşülerek ölçme araçları belirlenmiş olup; bu doğrultuda çalışmaya katılan öğrencilerin özelliklerini değerlendirebilmek için; “teknik değerlendirme formu” ve “müzikal değerlendirme formu” aracılığı ile elde edilen video kayıtları üç uzman tarafından değerlendirilmiş ve daha sonra nicel verilere ulaşılmıştır.

2.3.1. Örneklemde Yer alan Kaynak Materyal Listesi

- ✓ Jean Baptiste Duvernoy Op. 176 Metodu: 17, 18, 23 numaralı etüdler
- ✓ Carl Czeny Op. 599 Metodu: 30, 36, 68 numaralı etüdler
- ✓ Muzio Clementi Sonatin Albümü Op. 36, No:2, I. Bölüm

2.3.2. Gözlemci Değerlendirmelerine İlişkin Tutarlık-Güvenirlilik Düzeyleri

Gözlemci görüşleri arasındaki uyumun test edilmesinde Kendall’ın Konkordans katsayısından yararlanılmıştır.

Tablo 9. Gözlemciler arasındaki puanlamalara ilişkin tutarlılığa yönelik uyum katsayıları

Test	Kendall W	p
1 (ön)	0.957**	0.00
2	0.924**	0.00
3	0.893**	0.00
4	0.956**	0.00
5	0.942**	0.00
6 (son)	0.977**	0.00

* p<0.05 ** p<0.01

Yukarıda yer alan tabloda jüri üyelerinin her bir test için genel puanlamaya ilişkin uyumları incelenmiştir. Tabloda yer alan uyum (concordance) katsayısı Kendall W’ye göre, tüm testlerde gözlemcilerin puanlamaları bakımından tam bir uyum söz konusudur (p<0.05).

Gözlemcilerin değerlendirmeleri arasındaki ilişkinin aynı yönde kuvvetli bir ilişki olduğu aşağıdaki korelasyon matrislerinden de görülebilir.

2.4. Verilerin Analizi

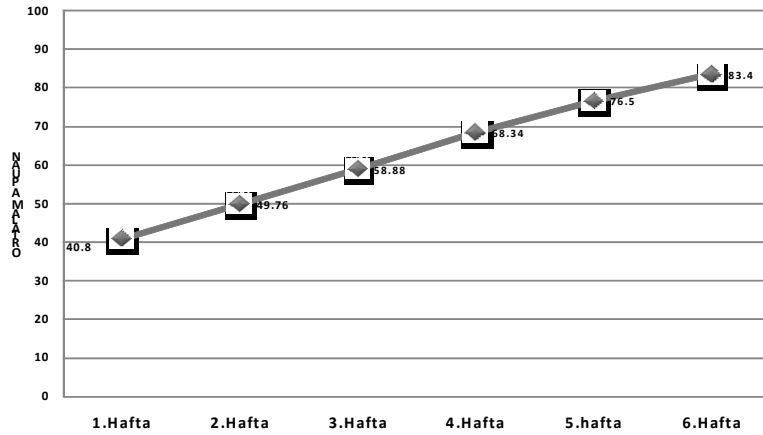
Elde edilen ölçümler normal dağılıma sahip bir evrenden gelmediği için bağımsız iki grubun karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi ve bağımlı iki grubun karşılaştırılmasında Wilcoxon testi kullanılmıştır. Analiz sonuçları tablolar halinde verilirken ortalama, standart sapma ve medyan değerleri de hesaplanmıştır. Elde edilen sonuçların daha açık bir şekilde görülmesi için ortalama grafiklerine yer verilmiştir.

Çalışmada analizler için elde sonuçlar 0.05 anlamlılık düzeyinde yorumlanmıştır. Çalışmada yer alan analizler için IBM SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır.

3. BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, araştırmanın alt problemlerine ilişkin deneysel çalışma ile elde edilmiş bulgu ve yorumlara yer verilmiştir.

3.1. Piyano Öğretiminde Carl Czerny Metodunda Yer Alan Etüdlerin Klasik Dönem Sonatin İcralarına Etki Durumuna İlişkin Bulgu ve Yorumlar

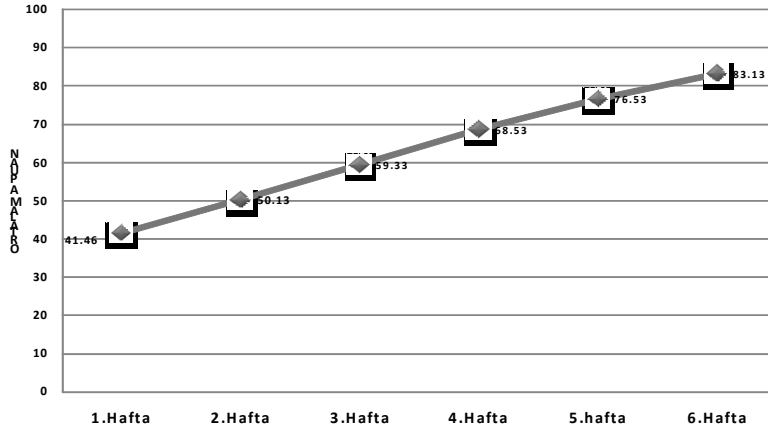

Şekil 9. Czerny grubunun genel değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 9'dan anlaşılabacağı üzere; C.Czerny grubu, genel değerlendirme açısından 40.80 puan ile başlamış; çalışma sonunda ise 83.40 puan

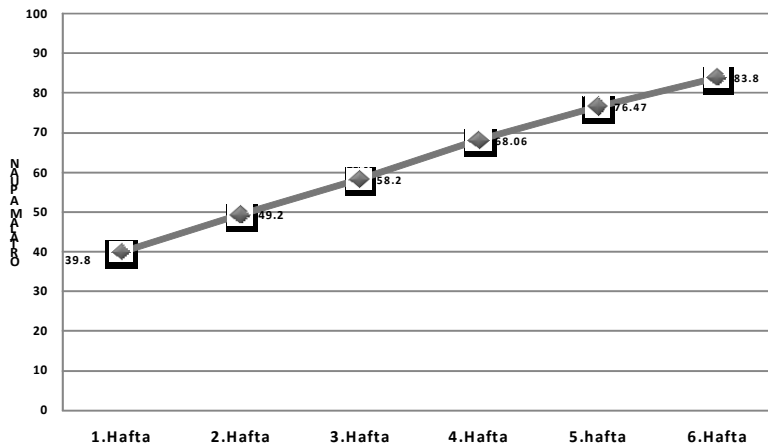
seviyesine ilerlemiştir. Dolayısıyla 1. hafta ile 6. Hafta arasında 42.60 puanlık bir artışı meydana gelmiştir.

Şekil 10. Czerny grubunun teknik değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 10'dan anlaşılacağı üzere; C.Czerny grubu teknik değerlendirme açısından 41.46 puan durumu ile başlayarak, 83.13 puan durumuna ilerlemiştir. 1. Hafta ile 6. Hafta arasında 41.67 puan artışı meydana gelmiştir.

Şekil 11. Czerny grubunun müzikal değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 11'den anlaşılabacağı üzere; C. Czerny grubu müzikal değerlendirme açısından 39.8 puan durumu ile başlayarak, 83.80 puan durumuna ilerlemiştir. 1. Hafta ile 6. Hafta arasında 44 puan artışı meydana gelmiştir.

Tablo 10. Czerny grubunun genel değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

Test	N	Ortalama	SS	Medyan	Z ^a	p
Ön	5	40.80	7.00	40.93	-2.02*	0.04
Son	5	83.40	11.47	82.40		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tabloya 10'a göre; Czerny grubunun ön test son test puanları arasında genel değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [Z=-2.02; p<0.05]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test genel değerlendirme puanının ön test genel değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Czerny grubunda zaman içinde genel değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 11. Czerny grubunun teknik değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

Test	N	Ort	SS	M	Z ^a	p
Ön	5	41.46	7.45	40.66	-2.02*	0.04
Son	5	83.13	12.30	81.33		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 11'e göre; Czerny grubunun ön test son test puanları arasında teknik değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [Z=-2.02; p<0.05]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test teknik değerlendirme puanının ön test teknik değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Czerny grubunda zaman içinde teknik değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 12. Czerny grubunun müzikal değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

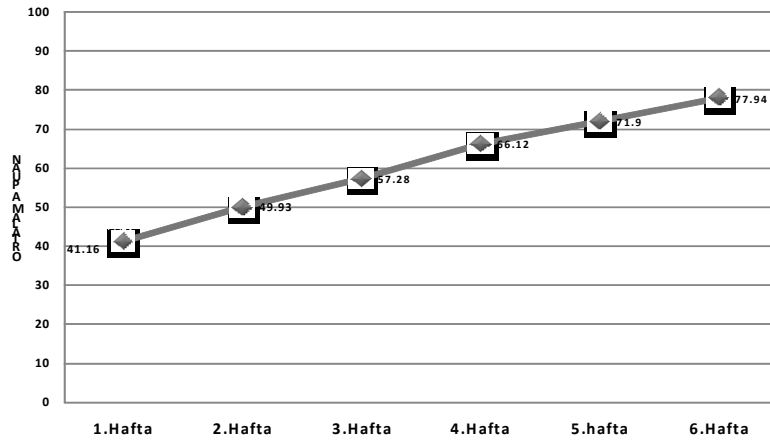
Test	N	Ort	SS	M	Z ^a	p
Ön	5	39.80	8.10	39.33	-2.02*	0.04
Son	5	83.80	10.28	84.00		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 12'ye göre; Czerny grubunun ön test son test puanları arasında müzikal değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [Z=-2.02; p<0.05]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test müzikal değerlendirme puanının ön test müzikal değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Czerny grubunda zaman içinde müzikal değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

3.2. Piyano Öğretiminde Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 Metodunda Yer Alan Etüdlerin Klasik Dönem Sonatin İcralarına Etki Durumuna İlişkin Bulgu ve Yorumlar

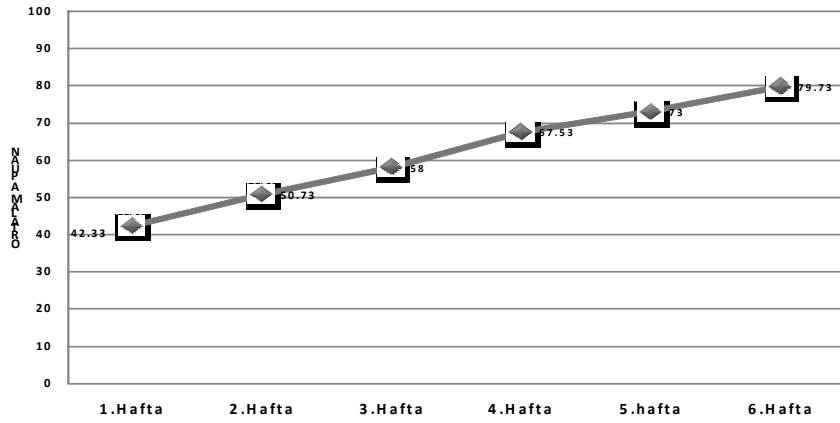
Şekil 12. Duvernoy grubunun genel değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 12'den anlaşılabacağı üzere; J.B. Duvernoy grubu genel değerlendirme açısından 41.16 puan durumu ile başlayarak, 77.94 puan

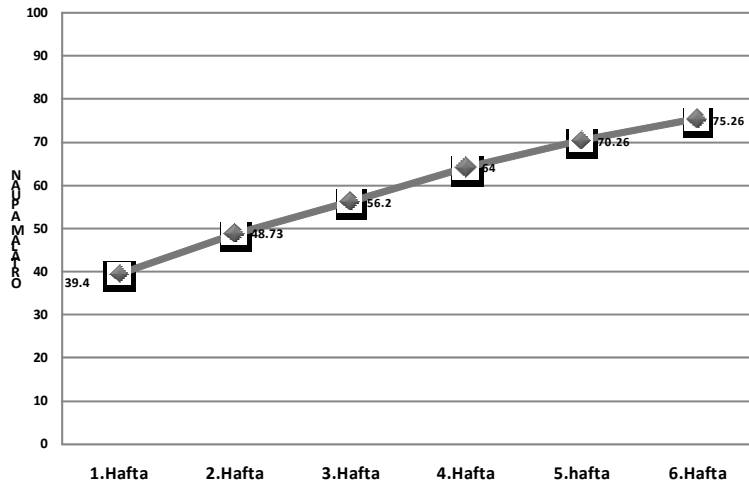
durumuna ilerlemiştir. 1. Hafta ile 6. Hafta arasında 36.78 puan artışı meydana gelmiştir.

Şekil 13. Duvernoy grubunun teknik değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 13'ten anlaşılacağı üzere; J.B.Duvernoy grubu teknik değerlendirme açısından 42.33 puan durumu ile başlayarak, 79.73 puan durumuna ilerlemiştir. 1. Hafta ile 6. Hafta arasında 37.4 puan artışı meydana gelmiştir.

Şekil 14. Duvernoy grubunun müzikal değerlendirme açısından haftalara göre ortalama grafiği

Şekil 14'den anlaşılacağı üzere; J.B.Duvernoy grubu müzikal değerlendirme açısından 39.4 puan durumu ile başlayarak, 75.26 puan durumuna ilerlemiştir. 1. Hafta ile 6. Hafta arasında 35.86 puan artışı meydana gelmiştir.

Tablo 13. Duvernoy grubunun genel değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

Test	N	Ort	SS	M	Z ^a	p
Ön	5	41.16	5.89	38.53	-2.02*	0.04
Son	5	77.94	8.63	76.73		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 13'e göre; Duvernoy grubunun ön test son test puanları arasında genel değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [Z=-2.02; p<0.05]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test genel değerlendirme puanının ön test genel değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Duvernoy grubunda zaman içinde genel değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 14. Duvernoy grubunun teknik değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

Test	N	Ort	SS	M	Z ^a	p
Ön	5	42.33	7.30	38.66	-2.02*	0.04
Son	5	79.73	8.37	78.33		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 14'e göre; Duvernoy grubunun ön test son test puanları arasında teknik değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [Z=-2.02; p<0.05]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test teknik değerlendirme puanının ön test teknik değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Duvernoy grubunda zaman içinde teknik değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

Tablo 15. Duvernoy grubunun müzikal değerlendirme açısından ön test ve son test karşılaştırılması

Test	N	Ort	SS	M	Z ^a	p
Ön	5	39.40	4.39	38.33	-2.02*	0,04
Son	5	75.26	9.17	74.33		

^a Wilcoxon Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 15'e göre; Duvernoy grubunun ön test son test puanları arasında müzikal değerlendirme açısından anlamlı bir farklılık olduğu söylenebilir [$Z=-2.02$; $p<0.05$]. Ortalama değerler ve medyan değerleri dikkate alındığında son test müzikal değerlendirme puanının ön test müzikal değerlendirme puanına göre anlamlı derecede büyük olduğu görülmektedir. Dolayısıyla Duvernoy grubunda zaman içinde müzikal değerlendirme açısından anlamlı bir artış meydana geldiği söylenebilir.

3.2.1. Pişano Öğretiminde Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.176 Metodlarında Yer Alan Etüdlere Sonatin İcralarının Karşılaştırmalı Analizi Durumuna İlişkin Bulgu ve Yorumlar

Tablo 16. Duvernoy ve Czerny gruplarının genel değerlendirme ön test açısından karşılaştırılması

Grup	N	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	41.15	5.89	38.53	12.00	0.92
Czerny	5	40.79	7.00	40.93		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 16'ya göre; genel değerlendirme ön test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=12.00$; $p>0.05$]. Ön test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerlerinin birbirine yakın olduğu tablodan görülmektedir. Bu aşamada her iki grup arasında farklılık olmaması araştırma tasarımı açısından istenilen bir durumdur.

Tablo 17. Duvernoy ve Czerny gruplarının genel değerlendirme son test açısından karşılaştırılması

Grup	N	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	77.94	8.63	76.73	8.00	0.35
Czerny	5	83.39	11.47	82.40		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 17'ye göre; genel değerlendirme son test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [U=8.00; p>0.05]. Son test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerleri arasında farklılık görülmesine karşın bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Son test aşamasında her iki grup arasında farklılık beklenebilir ancak buradaki sonuçlara göre uygulanan yöntemin genel değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi gösterdiği söylenebilir.

Tablo 18. Duvernoy ve Czerny gruplarının genel değerlendirme son test - ön test farkı açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	36.78	6.19	37.14	6.00	0.17
Czerny	5	42.60	6.53	43.80		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 18'e göre; genel değerlendirme son test - ön test fark puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [U=6.00; p>0.05]. Bu durum her iki grupta da genel değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir.

Tablo 19. Duvernoy ve Czerny gruplarının teknik değerlendirme ön test açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	42.33	7.30	38.66	12.00	0.92
Czerny	5	41.46	7.45	40.66		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 19'a göre; teknik değerlendirme ön test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=12.00$; $p>0.05$]. Ön test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerlerinin birbirine yakın olduğu tablodan görülmektedir. Bu aşamada her iki grup arasında farklılık olmaması araştırma tasarımı açısından istenilen bir durumdur.

Tablo 20. Duvernoy ve Czerny gruplarının teknik değerlendirme son test açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	79.73	8.37	78.33	9.00	0.46
Czerny	5	83.13	12.30	81.33		

^a Mann-Whitney U Testi * $p<0.05$ ** $p<0.01$

Tablo 20'ye göre; teknik değerlendirme son test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=9.00$; $p>0.05$]. Son test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerleri arasında farklılık görülmesine karşın bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Son test aşamasında her iki grup arasında farklılık beklenebilir ancak buradaki sonuçlara göre uygulanan yöntemin teknik değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi gösterdiği söylenebilir.

Tablo 21. Duvernoy ve Czerny gruplarının teknik değerlendirme son test - ön test farkı açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	37.40	6.85	39.67	9.00	0.46
Czerny	5	41.67	6.55	42.00		

^a Mann-Whitney U Testi * $p<0.05$ ** $p<0.01$

Tablo 21'e göre; teknik değerlendirme son test - ön test fark puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=9.00$; $p>0.05$]. Bu durum her iki grupta da teknik değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir.

Tablo 22. Duvernoy ve Czerny gruplarının müzikal değerlendirme ön test açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	39.40	4.39	38.33	12.00	0.91
Czerny	5	39.80	8.10	39.33		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 22'ye göre; müzikal değerlendirme ön test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [U=12.00; p>0.05]. Ön test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerlerinin birbirine yakın olduğu tablodan görülmektedir. Bu aşamada her iki grup arasında farklılık olmaması araştırma tasarımı açısından istenilen bir durumdur.

Tablo 23. Duvernoy ve Czerny gruplarının müzikal değerlendirme son test açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	75.26	9.17	74.33	7.00	0.25
Czerny	5	83.80	10.28	84.00		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 23'e göre; müzikal değerlendirme son test puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [U=7.00; p>0.05]. Son test aşamasında her iki gruba ait ortalama ve medyan değerleri arasında farklılık görülmesine karşın bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Son test aşamasında her iki grup arasında farklılık beklenebilir ancak buradaki sonuçlara göre uygulanan yöntemin müzikal değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi gösterdiği söylenebilir.

Tablo 24. Duvernoy ve Czerny gruplarının müzikal değerlendirme son test - ön test farkı açısından karşılaştırılması

Grup	n	Ort	SS	M	U ^a	p
Duvernoy	5	35.87	7.19	39.66	6.00	0.17
Czerny	5	44.00	8.20	45.00		

^a Mann-Whitney U Testi * p<0.05 ** p<0.01

Tablo 24'e göre; müzikal değerlendirme son test-ön test fark puanları açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=6.00$; $p>0.05$]. Bu durum her iki grupta da müzikal değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde yapılan araştırma ile elde edilen bulgulara ve yorumlara dayalı olarak elde edilen sonuçlara ve önerilere yer verilmektedir. Sonuçların açıklanmasında araştırmanın alt problemlerinin sunulduğu sıra izlenmektedir.

4.1. Sonuçlar

4.1.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Piyano öğretiminde Carl Czerny metodunda yer alan etüdlerin klasik dönem sonatin icralarına etki durumuna ilişkin olarak, Carl Czerny grubunun genel değerlendirme açısından haftalara göre ortalama puanları; 1. hafta 40.80, 2. hafta 49.76, 3. hafta 58.88, 4. hafta 68.34, 5. hafta 76.50 ve 6. hafta 83.40 olarak tespit edilmiş olup; başlangıç ve bitiş haftaları aralığında 41.60 ranj değeri oluşmuştur. Bu artış *genel anlamda* Carl Czerny metodunun klasik dönem sonatin icralarına etkisinin olumlu ve yüksek düzeyde olduğunu göstermektedir.

Carl Czerny grubunun teknik değerlendirme açısından haftalara göre ortalama puan durumları 1. Hafta 41.46, 2. Hafta 50.13, 3. Hafta 59.33, 4.hafta 68.53, 5.hafta 76.53 ve 6. Hafta 83.13 puan olup; 41.67 ranj değerini oluşturmuştur. Bu artışta da görüldüğü gibi ilgili metodun *teknik boyutta* klasik dönem sonatin icralarına olumlu bir etkisinin göstergesidir.

Carl Czerny grubunun müzikal değerlendirme açısından haftalara göre ortalama puanları, 1. Hafta 39.80, 2. Hafta 49.20, 3. Hafta 58.20, 4. Hafta 68.06, 5. Hafta 76.47 ve 6. Hafta 83.80 olarak tespit edilmiş olup; başlangıç ve bitiş haftaları aralığında 44 ranj değeri oluşmuştur. Bu artış da ilgili metodun klasik dönem sonatin icralarında *müzikal boyuta* yüksek düzeyde katkı sağladığını ifade etmektedir.

4.1.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Piyano öğretiminde Jean-Baptiste Duvernoy metodunda yer alan etüdlerin klasik dönem sonatin icralarına etki durumuna ilişkin olarak,

Jean-Baptiste Duvernoy grubunun genel değerlendirme açısından haftalara göre ortalama puan durumları; 1. Hafta 41.16, 2. Hafta 49.93, 3. Hafta 57.28, 4. Hafta 66.12, 5. Hafta 71.90 ve 6. Hafta 77.94 olarak tespit edilmiş olup; başlangıç ve bitiş haftaları aralığında 36.78 ranj değeri oluşmuştur. Bu artış *genel anlamda* Jean-Baptiste metodunun klasik dönem sonatin icralarına etkisinin olumlu ve yüksek düzeyde olduğunu göstermektedir.

Jean-Baptiste Duvernoy grubunun teknik değerlendirme açısından haftalara göre ortalama puan durumları, 1. Hafta 42.33, 2. Hafta 50.37, 3. Hafta 58.00, 4. Hafta 67.53, 5. Hafta 73.00 ve 6. Hafta 79.73 olarak tespit edilmiş olup; başlangıç ve bitiş haftaları aralığında 37.4 ranj değeri oluşmuştur. Bu artışta da görüldüğü gibi ilgili metodun *teknik boyutta* klasik dönem sonatin icralarına olumlu bir etkisinin göstergesidir.

Jean-Baptiste Duvernoy grubunun müzikal değerlendirme açısından haftalar göre ortalama puan durumları, 1. Hafta 39.40, 2. Hafta 48.73, 3. Hafta 56.20, 4. Hafta 64.00, 5. Hafta 70.26 ve 6. Hafta 75.26 olarak tespit edilmiş olup; başlangıç ve bitiş haftaları aralığında 35.86 ranj değeri oluşmuştur. Bu artış da ilgili metodun klasik dönem sonatin icralarında *müzikal boyuta* yüksek düzeyde katkı sağladığını ifade etmektedir.

4.1.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Piyano öğretiminde Carl Czerny Op.599 ve Jean-Baptiste Duvernoy Op.175 metodlarında yer alan etüdlerin sonatin icralarına etki durumlarının karşılaştırmalı analiz sonuçlarına ilişkin olarak;

Müzikal değerlendirme açısından; Carl Czerny grubu 1. Hafta 39.80 puandan, 6. Haftaya kadar 83.80 puana ulaşmış ve 44.00 ranj değeri oluşturmuştur. Jean-Baptiste Duvernoy grubu 1. Hafta 39.40 puandan 6. Haftaya kadar 75.26 puana ulaşmış ve 35.87 ranj değeri oluşmuştur. Müzikal değerlendirme açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamlı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=6.00$; $p>0.05$]. Bu durum her iki grupta da müzikal değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir ve uygulanan yöntem müzikal değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi göstermektedir.

Teknik değerlendirme açısından; Carl Czerny 1. Hafta 41.46 puandan, 6 Haftaya kadar 83.13 puana ulaşmış ve 41.67 ranj değeri oluşmuştur. Jean-Baptiste Duvernoy grubu 1. Hafta 42.33 puandan 6. Haftaya kadar 79.73 puana ulaşmış ve 37.40 ranj değeri oluşmuştur. Teknik değerlendirme açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında

anlamalı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=9.00$; $p>0.05$]. Bu durum her iki grupta da teknik değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir ve uygulanan yöntem teknik değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi göstermektedir.

Genel değerlendirme açısından; Carl Czerny 1. Hafta 40.80 puandan, 6. Haftaya kadar 83.40 puana ulaşmış ve 42.60 ranj değeri oluşmuştur. Jean-Baptiste Duvernoy grubu 1. Hafta 41.16 puandan 6. Haftaya kadar 77.94 puana ulaşmış ve 36.78 ranj değeri oluşmuştur. Genel değerlendirme açısından Duvernoy ve Czerny grupları arasında anlamalı bir farklılık olmadığı söylenebilir [$U=6.00$; $p>0.05$]. Bu durum her iki grupta da genel değerlendirme açısından birbirine paralel bir artış olduğunu ifade etmektedir ve buradaki sonuçlara göre uygulanan yöntemin genel değerlendirme açısından her iki grupta da aynı etkiyi göstermektedir.

4.2. Öneriler

Araştırma sonuçlarına ilişkin ortak öneriler aşağıda sıralanmıştır:

1. M.Clementi sonatinleri ile etütlerin, hem teknik hem de müzikal becerilerin kazandırılabilmesi için etüt-eser bağlamında sistematik ve düzenli bir şekilde eş zamanlı olarak öğrencinin çalışması sağlanmalıdır.
2. M.Clementi sonatinlerini çalışmaya başlamadan önce, eserin notası ve karakteri ile ilgili genel bilgiler verilmelidir.
3. M.Clementi sonatinleri çalıştırılırken, eser üzerindeki işaret ve terimlere dikkat çekilmeli ve bunların davranışa dönüşebilmesi için derslerde alışkanlık haline getirilmesi sağlanmalıdır.
4. M.Clementi sonatinleri çalıştırılırken yavaş bir tempo referans olarak alınmalı ve öğrencinin müzikal-teknik terim ve işaretlerini kontrol edebilme ve yanı sıra otokontrol sistemiyle kendisini dinleme yönünü geliştirme becerisi olabildiğince sağlanmalıdır.
5. M.Clementi sonatinleri ve ilgili etütler (C.Czerny Op.599 No:30, No:36, No:68 ve J.B.Duvernoy Op.176 No:17, No:18, No:23) çalıştırılırken, öğrencinin gelişimi için en temel kural olan el tutuş pozisyonuna dikkat edilmeli ve öğrencinin kendisini kontrol etme özelliği alışkanlığa dönüştürülmelidir.
6. Carl Czerny Op.599 etütlerinin teknik olarak daha çok kullanıldığı için, bu etütlerin yanına müzikal olarak daha zengin olan Jean-Baptiste Duvernoy Op.175 etütleri de çalıştırılarak öğrenciye müzikal anlamda destek sağlanabilir.

7. Mesleki müzik eğitimi verilen kurumlarda, müzikal ve teknik anlamda gelişimi sağlamak için; tek bir etüt kitabına bağlı kalmadan farklı etüt kitaplarına da yer verilmelidir.

KAYNAKLAR

BÜYÜKÖZTÜRK, Ş., Çakmak, E.K., Akgün Ö. E., Karadeniz, Ş., Demirel, F. (2011). Bilimsel Araştırma Yöntemleri. (8. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

CANGAL, N. (2010). Müzik Formları. (3. Baskı). Ankara: Arkadaş Yayınları.

CARL, C. (1893). Practical Method for Beginners on The Pianoforte Op 599. (Vol.146). New York: Schirmer, G.

CLEMENTI, M. (1904). 12 Sonatine Per Pianoforte Op. 36, 37, 38. (E. R. 623), Italia:Universal Music Publishing Ricordi S.r.l.

DUVERNOY, J.B. Elementary Studies Op. 176. (Nr.3277). Frankfurt: Peters, C.F.

EROĞLU, Ö. (2004). Piyano Eğitiminde Kullanılan Sonatinlere İlişkin Teknik Çalışma Yöntemleri. Ankara: Yüksek Lisans Tezi Gazi Üni. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Öğretmenliği Bilim Dalı.

İLYASOĞLU, Evin. (1994). Zaman İçinde Müzik. (1. Baskı) İstanbul: Yapı Kredi Yayınları

KIVRAK, İ. (2003). Müzik Öğretmeni Yetiştirmede Piyano Eğitimi. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu (26-31 Ekim). İnönü Üniversitesi. Malatya.

KURTULDU, K.M. (2009). Czerny Op. 299 30 Numaralı Etüde Yönelik Teknik ve Biçimsel Analiz. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1(1), 28-38.

MEB, (2006). AGSL Piyano Dersi Öğretim Programı (9,10,11 ve 12. Sınıflar) Ankara.

ÖZER, B. (2010). Piyano Öğretiminde Deşifre Becerisinin Kazandırılması. Yüksek Lisans Tezi. Konya: Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı.

ÖZTÜRK, B. (2007). Carl Czerny'nin Opus 299\19 Numaralı Etüdünün Piyano Eğitimine Yönelik Analizi. GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 27, Sayı 2, 241-258.

UÇAN, A. (2005). Müzik Eğitimi. (3. Baskı). Ankara: Evrensel Müzikevi Yayınları.

UZUN, N.B. (2006). Van AGSL'de Piyano Öğretiminde Öğrencilerin Algılarına Göre Üç Tekniğin İncelenmesi. Ankara: Yüksek Lisans Tezi Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı.

YILMAZ, N. (2006). Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalında Uygulanan Piyano Eğitiminin Değerlendirilmesi. Ulusal Müzik Sempozyumu Bildirisi (26-28 Nisan). Denizli: Pamukkale Üniversitesi.